

BIBLIOTHECA
UNIV. ZAGREB.
CROATICA

14633
Mag. St. Dr.

3

III

14633

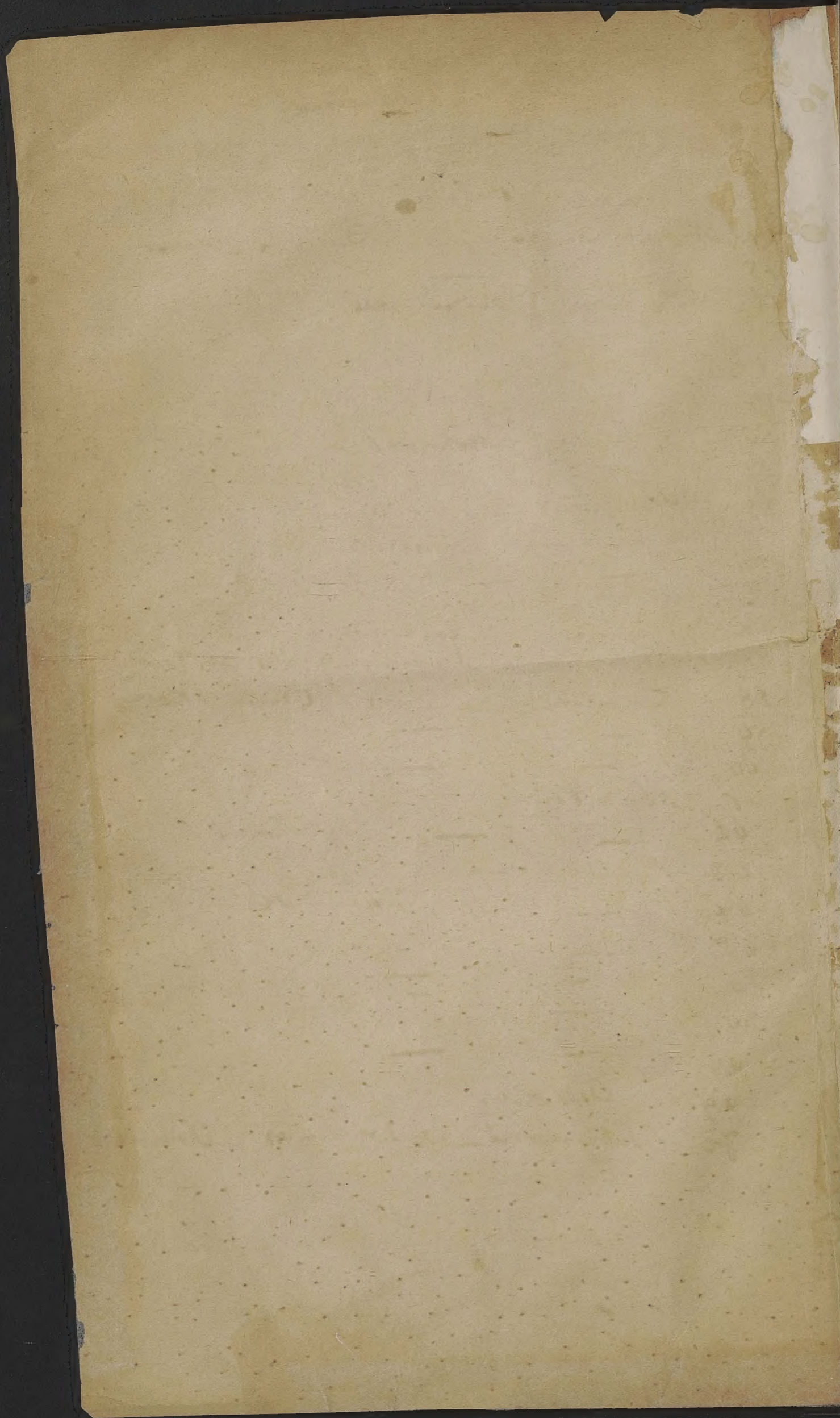

- marus - Sotłoch
Sorocyna - Pańkowski - Chreptowicz
Piora - Zaba.
4. Pryna.
5. Prysielka - Zdrojewski. Hronowski. Kaniukowski.
6. Hronowski - Zdrojewski
7. Myszyński - Terleki - Zaborski
8. Janowski - Muszewicz - Piotrowski.
9. —
10. Dominikanie - Samochi - Kotyliniński.
11. Gostomski - Cystersi.
12. Smyski - Rembowski
13. Niemcewicz - Cystersi.
14. — Rembowski.
15. Rembowski - Gostomski.
16. Sierakowski - Rembowski.
17. Rembowski - Niemcewicz.
18. Smyski - Cystersi. Kurowski —
19. Basz - Zdanowicz - Porcembowska.
20. Chojewski Tomkowicz —
21. —
22. Morawski - Kownacey Chojewski.
23. Chojewski - Jankiewicz - Bogustawski.
24. —
25. [Chojewski.
26. Tomkowicz - Chojewski.
27. Kossak - Laskarys - Tyshkiewicz - Plater.
28. Abramowicz. Laskarys. Horain.
29. Laskarys - Tyshkiewicz Horain.
30. Zabitto - Laskarys
31. Horain. Plater. Laskarys
32. —
33. Laskarysowie.
34. Laskarys - Melowicki.
35. Redziwiłł - Laskarys.
36. Kossak - Laskarys.
37. Plater - Laskarys.
38. — Jwańkowicz Gorymala - Soroka.

- 39 - Bonidytyński - Bukarewicz,
 40. Boharewicz - Wollowiczowa
 41. — — —
 42. — — —
 43. Pzkalcki - Pucata
 44. Alexandrowicz. Kapelowicz. Domanicki - Tętko
 45. — — —
 46. Maleszewski - Bernardynski
 47. — — —
 48. — — —
 49. — — —
 50 - Laniowski, Mokrecki.
 51. — — — Kosiński.
 52. Urbanowicz — Mokrecki
 53. Laniowski — Mokrecki.
 54. — — —
 55. Jelscy — Czerwinski.
 56. Janowski - Wolodkowicz.
 57. Oskierkowie Sukiwicz - Niczabkowski,
 58. Tukanowski. Sukiwicz Oskierk Kowczy.
 59. — — —
 60. — — —
 61. Niczabkowski. Sukiwicz.
 62. — — —
 63. — — — Tukanowski.
 64. — — — Wolan.
 65. — — —
 66. — — — Tomaszewicz.
 67. — — —
 68. — — —
 69. Oskierko.
 70. Tukanowski — Sukiwicz — Oskierko

1
Z
J
*
I
I
T
C
I
Z

8.

85

S P R A W A

*J. O. Xcia Jmci Janusza Sanguszki Starosty Sądowego Krzemienieckiego, w krzywdzie Żydów y Podda-
nych swoich Hrabstwa Rakowskiego, Szymona Mo-
wuszowicza, Icka Beynasowicza, Chaima Faybikowi-
cza, Gdala Mowszowicza, Owseja Sz muklerza, Ley-
zora Mowszowicza, Dominika Skirki.*

*z WJPanem Kazimierzem Piotrowskim Koniuszycem
Smoleńskim.*

W następnym przełożeniu.

Sasiedztwo bliskie w Majętności Czackowie alias Antowiki zesze-
go WJP. Józefa Piotrowskiego Koniuszego Smoleńskiego Oycy
teraz Procedującego z Hrabstwem Rakowskim, dało zręczność
do zyskiwania kredytów y prowadzenia rozmaitych handlow
w różnych czasach, z Żydami y Mieszczanami Rakowskimi,
temuż zeszełemu W. Piotrowskiemu, zawsze jednak z prenume-
ratą Żydowskich u siebie należytości, albowiem za towary przez
się sprzedawane piekę, żyto y rohożę, pieniądze gotowe od Ży-
dów odbierał, a zabrane wzajem od Żydów Kromne różnego
rodzaju towary płacić tenże W. Piotrowski niechciał: owszem
przykrząc sobie dopominania się Żydowskie o zapłacenie ich na-
leżytości, szukał sposobu, którymby tę ich własność zatarł y
jeszcze uciemiężył, a ku temu naypodobniejszy przemyslił ta-
kowy.

§.

W Roku 1766. dnia 7. Junii Żydzi Rakowscy Icko Beynasowicz y
Szmuyło Ickowicz handlując w Ruskich Krajach płótnem, ło-
jem, obuwiem &c. po takoweż towary do Szklowa jechać gdy
wybierali się, w ówczas Żyd Fayko Heselowicz karczmarz Cza-
szkowski W. Piotrowskiego do Rakowa przybywszy, a dowie-
dziawszy się o tej ich przedsięwziętej podróży, prosił (niewia-
domo jakim y czym instynktem) pomienionych Icka Beyna-
sowicza y Szmuyły Ickowicza, aby przejeżdżając przez Cza-
szkow do onego po drodze wstąpili y w kompanią drogi y han-
dlu swojego do Szklowa z sobą przyjęli.

Tak gdy myśleli czynić uproszeni Żydzi żadney niespodziewając się
zdrady, nazajutrz dnia 8. Junii nie dojechawszy jeszcze do Cza-
szkowa, spotkali od WW. JPP. Kazimierza Piotrowskiego Sy-
na zeszełego Koniuszego Smoleńskiego teraz Procedującego, y
Władysława Łoykę Pasierzba zgromadą Ludzi Dwornych W.
Piotrowskiego, oskoczeni od tychże na drogę w napaśtney pre-
tensyi, że niby oni jachali na wyprowadzenie Żyda z karczmy
Czaszkowskiej pomienionego Faykę Heselowicza sędzonego na
wyrówek Dekretem Kapturowym Mściławskim za dług W. Pio-
trowskiemu.

A
Balinowski

Zapro-

Zaprowadzeni w tę napaść do Dworu W. Piotrowskiego z wozem, końmi, całą ruchomością y Towarami, a tam zewszystkiego tego obnażeni, w kaydany okuci, a potym nayokrutniey różgami y batogami ćwiczeni, dopytując się u nich wyznania. Jeśliby oni za wolą y rozkazem całego Kahału Rakowskiego Zyda wykradać przyjeżdżali.

Y tak przez Niedziel kilka rozmaitemi morderstw męcząc u siebie Zydow, zesłży Koniufzy Piotrowski, zawiozł potym okutych do Kancellaryi Grodzkiej Mińskiej końcem uczynienia z nich examinu.

Kancellarya widząc bydź Zydow na żadnym kryminale niepoścignonych, ani kryminał dopełniających, ale sąsiedzkich na Publiczney drodze bez winy, bez konwikcyi prawney zabranych, okrutnie zćwiczonych takowego examinu czynić niechciała.

A przeto znówu onych W. Piotrowski okutych do siebie odwozłszy, y znówu z okrutnym morderstwem ćwiczenie Zydow ponowiłszy, do mielenia w żarnach zboża y innego gatunku naycięższych robot, głodem morząc, y ustawicznie prawie chłofzcząc przymuszał, oczekując na przypadnienie Roczkow Mińskich, które niżeli przypadły, Zydzi detentowani osobliwyszym szczęściem wynaleźli ratowania się sposob ucieczką z tak okropney niewoli.

Za przypadnieniem zaś Roczkow domierając celu planie swojej zesłży Piotrowski, wniósł na zbiegłych z detencyi swojej Icka Beynasłowicza, y Szmuyłę Ickowicza oskarżając ich kryminalnie, jakoby się oni znaydowali pod bokiem Sądu w Mińsku y prosił Regestru Incarceratorum z nim uznania.

Jakoż y wskurał, że Sąd Grodz. do postępnęy y fałszywey przychyliłszy się proźby Piotrowskiego, takowy Regestr Incarceratorum nie widząc kryminału ani Kryminalistow przeciw Prawu na rozprawę uznał.

Z którego Regestru za przywołaniem Aktoratu W. Piotrowski pretextem wymęczonego na Zydach Icku Beynasłowiczu y Szmuyłe Ickowiczu w detencyi wyznania, że niby cały Kahał dysponował onym Zyda wykradać, a rzeczywiście chcąc z trzecz długi y pretensye Zydow y Kupcow Rakowskich, tak JO. Xcia Sanguszka Marszałka W. X. Litt: w ówczas Pana, jakoteż Zydow Kupcow Rakowskich y Mieszczan w rozmaitych swoich skargach y pretensyach handlownych do tegoż Regestru Incarceratorum bez prawnie przyłączył.

A po przyłączeniu in ulteriori juris tractu Dekret naznaczający Inkwizycyą y weryfikacyą z oddaniem ad invicem kopii Spraw & cum statutione Zydow y Mieszczan Rakowskich uzyskał.

Tym Dekretem pociągnięni Zydzi Kupcy y Mieszczanie Rakowscy przez W. Piotrowskiego do procederu za sprowadzeniem wyznaczonogo Urzędnika na akta Inkwizycyi y weryfikacyi WJP. Chmarę w ówczas Podczaszego y Piarza Grodz. Mińskiego każdy w szczególności wzajem pretensye do demonstracyi przez weryfikacyą podał, w których porządku nayprzód

Pretensya Zyda Szymona Mowszowicza Kupca Rakow:

imo Propositum: Szymon Mowszowicz w Ru 1760. dał W. Piotrowskiemu złt: 5160. na przystawienie do przystani rohoż 2580. dziesiątkow bez braku. w Królewcu zaś wybrakowano dziesiątkow 1250. w części kródkich, w części podartych wedle świadectwa trzech ludzi godnych WW. JPP. Michała Adamowicza, Antoniego Nawskiego, Eliasza Zolkowskiego, które

1761. Ru Julii 7. dnia wydane produkują się. Szkody więc na braku etiam prae-

prævio juramento ponosi Szymon Mowszowicz zll: 2500. do zwrotu od W. Piotrowskiego należących.

Per repositum chociaż wyparł sumę na rohoże wziętą W. Piotrowski przecież po niżej wyznaje, że te rohoże były dostarczane dla Szymona do przystani. tylko wzmienia, że były brakowane przez Mocję Zyda Brata Szymona Mowszowicza, co nawet oczywistym jest niepodobieństwem żeby biorąc do paku rohożki w dziesiątkach złożone można było w tak wielkiej partyi brakować, ale że niebrakował Zyd Mocja rohożek, ani onych odbierał do przystani, lecz sam W. Piotrowski dostarczył, z umową braku zwyczajnego w Królewcu, bliższy jest Szymon Mowszowicz przy świadectwie trzech Szlachty natym do juramentu, który sobie zabiera.

2dum: Propositum WJP. Piotrowski Koniusz/Smołen: za kontraktem dostarczył Szymonowi Mowszowiczowi do brzegu Stołpeckiego Pieńki bierkowców 31. opisał cenę w tymże kontrakcie takową jaką w ówczas była w Stołpcach in vim której wziął najprzód u Borucha Kałmanowicza Faktora Szymona Tynfow 681. y szostakow 2. co wynosi zll: 862. gr: 3. pośledniey czerwonych zll: sztuk 40. y talarow 6. 7. reducendo czerw: zll: po zll: 18. a talar po zll: 8. wynosi zll: 778 na dowód czego składają się.

1761. Augusta 30. Karta własną ręką pisana.

1761. 7bra 25. Kontrakt, oba te Dokumenta literalnie opisują cenę, że nie inna miała być takowej Pieńki, tylko jaka w przystani w Stołpcach znajdować się w ówczas będzie.

w Stołpcach zaś, że niewyższa była w ówczas cena Pieńki, jak Talarow 9. świadczy o tym Testymonium Pana Zmaczyńskiego arendę trzymającego wagi Ratuszowe y całą intratę przystani Stołpeckiej które

1763. 9bra 9. dnia producitur.

Należało więc za Pieńki Bierkowców 31. po Talarow 9. ogólnie Talarow sztuk 279. alias złotych 2232. in vim której summy opłaconych Szymon Mowszowicz hoc in Proposito pro perluto podaje złotych 1638. gr: 3.

Repositum W. Piotrowskiego nieneguje wziętey u Szymona y jego Faktora za kontraktem y kartą summy, lecz tylko nagania cenę jakoby małą, y że nie 31. ale 36. Bierkowcy podwodami swemi odeśłał dla Szymona do Stołpcow.

Naganiając cenę W. Piotrowski przywodzi na wzór sprzedaż Pieńki Zydowi Poznańskiemu w Mściławskim, że tam wzioł jakoby po Talarow 12. a miejscami u innych y drożey była temi czasły placona.

Wielka dyfferencya miejscem Wdztwa Mściławskiego od Mińskiego, Mściławskie handluje Portami Dzwiny, Dniepra y dalszych innych Rzek do Rygi y w inne poblizsze miejsca, w Mińskim zaś z Stołpcow wiadomo, że nie indziej handlują jak tylko do Królewca y ten jest najdalszy, nie idzie więc zatym żeby jedna Towarow była cena w Stołpcach, w Mińsku, jak o mil gurą fześdziesiąt w Mściławskim.

W reszcie żeby y o mil kilka Stołpcie od Mściławskiego leżały, mówić o cenie przeciw opisowi Oyca swojego W. Piotrowskiego Koniuszego Smoleńskiego synowi teraz procedującemu W. Kazimierzowi Piotrowskiemu nienależy, gdy ona opisana, taka jaka znajdować się będzie w Stołpcach przez

Słowa Kontraktu.

„Iż mam onemu od brzegu Stołpeckiego przystawić Pieńki na
A2 „potr

„port Królewiecki Birkowcow trzydzieści pod brakiem Kupie-
„ckim zwyczajnym a nie wymyślnym ceną taką, jaka w Przysta-
„ni będzie Ruskiej Pieńki.

Cena zaś, że niewyższa w ów czas była Pieńki Ruskiej jak Talarow
dziewięć, to przy świadectwie Pana Matczyńskiego Zawiadowcy
najlepiej o tym wiadomego, jako ztąd intraty zbierającego ośla-
ruje na tym Szymon Mowszowicz jurament.

Co zaś do powiększonej przez Repositum pieńki Bierkowców pięciu
które jakoby nad Kontrakt W. Piotrowski dostarczył? Tego
żadnym dowodem nieprobuje. Kontrakt zawarty na 30. Bier-
kowców, że zaś naważono 31. więc superatowy jeden Bierko-
wiec z nawagi przybył, a więcej, że nie nieodebrał, za tym Kon-
traktem od W. Piotrowskiego Szymon Mowszowicz Pieńki na
tym zaprzysięga.

A przeto obie te pretenzje in Reposito umieszczone najmnieyszey
w sobie słuszności nie mają.

Propositum 3tium: Tenże Szymon Mowszowicz za assygnacją W. Pio-
trowskiego w Roku 1762. Januarii 21. Dnia wydaną, wypłacił
JX. Zafatowi Starzemu Bazylianow Rakowskich wedle świade-
ctwa na teyże assygnacyi zapisanego Tynfow 100. alias złotych Pol:
120. gr: 20. której summy in Reposito nieznegowano.

4tium Propositum Tenże Szymon Mowszowicz przyślanemu od W. Pio-
trowskiego JP. Łóyce Pasierzbowi onegoż in vim przyśtawionej
Pieńki wypłacił Tynfow 400. alias złotych Pol: 506. gr: 20. wedle
poświadczenia karty.

1762. Apryla 2. dnia od tegoż wydanej.

In Reposito której pretenzji W. Piotrowski negując tey summy ja-
koby oney nieodebrał y odebrać niekazał, do tegoż JP. Łóyki,
Szymona Mowszowicza pro Repositione odesłał, wszakże, że W.
Piotrowski krótko po odebraniu tey summy przez Łóykę upe-
wnił słownie Szymona Mowszowicza, kwit. Łóyki prezentujące-
go o dōysciu onemu tey summy, y nigdy aż do Procederu tako-
wey summy niekwestyonował, na tym Szymon Mowszowicz za-
przysięga.

5tium Propositum: Tenże Szymon Mowszowicz wypłacił in vim Pieńki
W. Piotrowskiemu Tynfow 100. alias złotych 126. gr: 20. na co.

1762. Maja 9. dnia kwit własną ręką W. Piotrowskiego pisany produkuje
się.

6tium Propositum. Tenże Mowszowicz wydał z Kromu przez Borucha
Faktora swojego Kamlotu łokci 8. y Falendyszu łokci 2. Jedwa-
biu pół łota, za które in universum należy złotych 53. y na to

1762. Maja 9. producitur kwit.

In Reposito W. Piotrowski pomimo swōy kwit znegował takową
pretenzją z racji, że brał takowe Towary u Borucha, nie u Szy-
mona, zapomniawszy, że Boruch był Szymona Mowszowicza
Faktorem y w jego Kromie Towary przedawał.

7mum Propositum, Za kartami dwóma idq; jedną 1762. Junii 13. dnia W.
Piotrowskiego, drugą Ejusdem Anni & Mensis 22. dnia od samej
W. Piotrowskiej wydanej. Szymon Mowszowicz wydał przez
Faktora swojego Borucha Jedwabiu y Papieru za złotych 4. pro-
ducuntur karty.

Którą pretenzją z równych przyczyn znegował W. Piotrowski ja-
ko i w powyższym punkcie.

8vum propositum Tenże Szymon Mowszowicz za Assygnacją W. Pio-
trowskiego wydał dla JP. Łoyki Pasierzba onego baranka na cza-
pkę w cenie zł: 16. która

1762. Ang: 20. wydana.

9num *Propositum* Tenże Szymon Mowiszowicz wydał dla flugi W. Piotrowskiego P. Kielbrzucha za kartą JP. Łoyki sukna, harusu, i ćwieczkow za zł: 48. gr: 20.

1762. 7bra 12. dnia przez JP. Łoykę wydana karta.

10um *Propositum* Szymon Mowiszowicz wydał JP. Łoyce Dywanik w cenie zł: 117. na które.

1763. Maja 16 d. od tegoż JP. Łoyki wydana karta.

11um *Propositum* Tenże Szymon Mowiszowicz wydał z Kromu JP. Łoyce różnych Towarów za zł: 83. na co

1764. Febr: 25. dnia karta.

12dum *Propositum* Tenże Szymon Mowiszowicz wydał W. Piotrowskiemu pas z Kromu w cenie zł: 216. na co

1764. 9bra 28. dnia karta prtr.

13tium *Propositum* Tenże Szymon Mowiszowicz mydła za zł: 15. wydał za kartą JP. Łoyki.

1765. Maja 1. dnia wydana karta.

In repository tej pretensyi, jako i za wszystkie brane z Kramu Towary przez JP. Łoykę znegował W. Piotrowski z racyi, że jakoby onemu brać pomienione Towary niedyponował, i takowych Towarów na swój użytek niepartycypował, chociaż JP. Łoyko Pasierzbein będąc JP. Piotrowskiego w domu onego przemierzkiwał, różne Kommissa handlowne odbywał, i że W. Piotrowski przyjąć w perachunku i za one bonifikować Szymonowi Mowiszowiczowi przyrzekł, na tym pomieniony Mowiszowicz zabierał się do przysięgi; nadto wszystkie takowe karty na brane Towary przez JP. Łoykę przyyadkowie zaginęły, już po Dekrecie Grodzkim Mińskim; ulegać jednak żadney wątpliwości nie mogą, gdyż składane na weryfikacyi i przed Sądem Grodzkim Miń: wedle świadectwa Instrumentu weryfikacyjnego i Dekretu nie były od nikogo kwestyonowane.

Propositum 14tum. 15tum. 16tum. 17tum. 18um. Obeymują pretensye Leyby Zelikowicza do W. Piotrowskiego, który że po Dekrecie Grodzkim Mińskim zmarł, i Sukcesorow do poparcia i zaprzysiężenia swoich pretensyi nie zostawił, przeto od niego się nie stawia.

Pretensya Jeka Beynasowicza i Szmuyły Jekowicza.

19num *Propositum* Jeko Beynasowicz i Szmuyło Jekowicz iadący do Szklowa na publiczney drodze pod Czażkowem przez JP. Kazimierza Piotrowskiego Syna i Łoykę Pasierzba W. Koniuszego Piotrowskiego porwani i do Dworu Czażkowskiego zaprowadzeni, mając przy sobie gotowych pieniędzy TBitych 30. część nie wielką Towarów i różną ruchomość w weryfikacyi per specifi- cum wypisaną w ogulney cenie zł: 542. groszy 16. która że im wszystka przez W. Piotrowskiego odięta, tak na tym, jako i na cenie oney pomienieni żydzi, obay na Sądzie Grodzkim zabierali się do juramentu, teraz zaś gdy Szmuyło Jekowicz po Dekrecie Grodzkim zmarł, rozprawiający się więc Jeko Beynasowicz takową pretensyą zaprzysięga.

Pretensya Chaima Fawiszowicza.

20um *Propositum* Chaim Fawiszowicz za kartkami W. Piotrowskiego idq; za pierwszą i drugą Ru 1763. 7bra 9. trzecią 1763. 7bra 12. czwartą 1764. Febr: 2. piątą 1764. Febr: 9. szóstą 1764. Febr: 11

B

siódmą

siódmą 1764. Febr: 15. osmą 1764. 7bra 18. dziewiątą 1764. Januarii 21. dziesiątą 1764. Januar: 25. jedynastą 1765. Marcą 14. dwónastą 1768. Januar: 15. dnia wydał z Kromu różnego rodzaju Towarów per specificum w weryfikacyi opisanych za złt: 500. gr: 2. i pół, których tak wydanie, jakoteż i cenę po mimo świadectwo kartek własną ręką W. Piotrowskiego pisanych Chaim Fawiszowicz zaprzyśiega.

21mum Propositum Zawiera pretensyą Aistapa Izewca, który że po Dekrecie Grodzkim zmarł, pretensya więc jego jako nie stawaiaćcego opuszcza się, równie i pretensya żyda Mowszy Leybowicza w weryfikacyi Titulo z XX. Bazylianami Rakowskimi in proposito 4to et 5to. wyrażone nie podają się, gdyż pomieniony Żyd po Dekrecie Grodzkim zmarł i nikogo z Sukcessorow w Rakowie nie zostawił.

Pretensya P. Dominika Skirki Kupca Rakowskiego.

Pan Dominik Skirko na zapis Obligacyiny z terminem oddania w Ru 1770. w dzień S. Michała pożyczył W. Piotrowskiemu monetą Kraiową złt: Pol: 196. gr: 6. na co

1769. 7bra 29. d. *Oblig z Listem na przyznanie prtr.*

w Takowym więc składzie żydzi i Kupcy Rakowscy swoje pretensye do W. Piotrowskiego przez inkwizycyą i weryfikacyą probując na poformowane wzajem W. Piotrowskiego do siebie pretensye przez tę weryfikacyę odpowiadają.

§§.

Quo ad 1mum: że jakoby przez zawód Szymona Mowszowicza W. Piotrowski na Pieńce w Ru 1760. zracyi zamówienia, a potem nieprzyjęcia takowej pieńki szkodował TBch 400.

Reponitur: Ze żadnego targu umowy ani Kontraktu w Roku 1760. Szymon Mowszowicz z W. Piotrowskim na Pieńkę nie czynił, i onego W. Piotrowski nie składa, lecz z szczeręy t-kową. pretensyą uformował imaginacyi, owszem że sam W. Piotrowski pożyczwszy u Szymona pięć tysięcy górą złch, a onych nieoddawszy przymusił Szymona do wzięcia jakiegokolwiek za te pieniądze towaru, i tym końcem posłał Szymon Brata swego Żyda Mocię do W. Piotrowskiego, który nie znalazłszy innego towaru, prócz rohożek, te wziął w należących pieniądzech od W. Piotrowskiego i na nich szkodował, jako się dowiodło wyżej in Reposito Szymona.

Art: 26. z Rozd: 7. pożyczać a tym barzies wierzyc nikomu więcej nad kop 10. bez opisu nie dozwala. Konst: zaś 1576. Titt: o Kontrakcie sódwnym pod tymże Art: wzmieniona pozywać i sádzić o sódwny Kontrakt, któryby nie był zapisem umocniony zakazuje. *Czytać te Prawa.*

Więc kiedy W. Piotrowski na dowod swojej pretensyi o zawód Kontraktu ani pisma nie składa, lecz go sódwnie ją formuje, bliższy jest przeto Szymon Mowszowicz w odwodzie do Juramentu, który sobie zabiera na tym: Jako w Ru 1760. Pieńki u W. Piotrowskiego nie zamawiał, nie targował, i żadnego Kontraktu na nie nieczynił.

Ad 2dum: O Summę z Procentem naliczoną złch 7776. z Pieńki Bierkowcow 36. po Talar: 15. vigore Kontraktu w Ru 1761. Szymonowi Mowszowiczowi do Stołpców dostarczoną.

Reponitur: Nie 36. Bierkowcow dostarczył za Kontraktem W. Piotrowski pieńki Szymonowi, ale 31. i nie w cenie 15. ale 9. Tak: Bier-

Bierkowiec, wedle ceny takiej, jaka się znajdowała w Stołpcach w ów czas, o czym dostateczna wyżej odpowiedź in proposito zdo weryfikacyi Szymona Mowszowicza.

Ad 3tium: Za doradzenie ulokowania foli w Domu Zyda Stołpeckiego dla złey drogi & exinde poniesionej szkody przez zaginienie w lokacyi tey foli bonifikować się przez Szymona powinney TBch 120.

Reponitur: Ofobliwsza i nadzwyczajna pretenfya, aby za to radzący płacił że się onego rada nie udała, pospolicie bowiem doświadczając się daje, że radzącym wdzięczność mają za radę, którą zawsze los zrządzi, nie zaś onych prześladowia, zwłaszcza gdy od radzącego się zależy dobrowolnie przyjąć radę, lub nie przyjąć, wszakże Szymon Faktorem W. Piotrowskiego nie był i tey foli lokować nie radził ani stręczył go, gotow się od tey pretenfyi napaśtney i gołosłowney odprzysiądz.

Ad 4tium: Za foli Beczek 24. którą mieni być W. Piotrowski należną ad rationem zakupionych u niego przez Szymona roboż, i takową Sol taxując beczkę po TBch 4. naliczył ogólnie z Procentem TBch 172.

Reponitur: Na podwodach dostarczających do Stołpów robożę obowiązał się Szymon Mowszowicz wydać W. Piotrowskiemu ad rationem Kontraktu za roboże foli beczek 48. które wraz za przyftawieniem foli na też podwody oddał, i z tey to foli beczek 30 (jak sam w powyższym Propozycie 3cim wyznaje) dla złey drogi w Stołpcach W. Piotrowski ulokował, a resztę do siebie zabrał, o czym i Kwit W. Piotrowskiego przeświadcza kassujący Kartę Szymona na tę foli wydaną.

1762. Febr. 15. czytać Kwit.

Po odebraniu zaś takowey foli czasu dopiero rozpoczętego Proceduru okazał W. Piotrowski adnotacyą na membranie po Zydowsku zapisaną ręką niby Szymona na poparcie tey pretenfyi poświadcżającą mu o należność od Szymona 24. beczek foli.

Lecz takowey adnotacyi, że ani sam swoją ręką Szymon, ani Brat Jego Mocia niezapisywali, ale wszystkie należących 48 Beczek foli W. Piotrowskiemu oddał, prócz świadectwa Kwitu ofiaruje na tym jurament.

Ad 5tium, 6tium, 7mum, 8vum, 10mum: ci wszyscy do których pretenfyi w tych propozytach od W. Piotrowskiego regulowana po Dekrecie już Grodzkim Mińskim wymarli, i nie tylko Majątku żadnego, ale i Sukcesorow w Rakowie nie zostawili.

Ad 9num: O skradzioną przez włość Rakowską wołu, krowę valoris Talarow 32.

Reponitur: Rzucając tak potworną wexę W. Piotrowski na Włóścianow Hrabstwa Rakowskiego, niewymienia czyli jeden z nich który kradł onego wołu i krowę, czyli spolem wszyscy.

Ogólnym słowem zpotwarzywszy poddanych Wsi Wielkiego Siola Rakowskich że ukradli wołu valoris Talar: 12. i żadnego dowodu nie składa, prócz domysłu, że krowa z pastwiska jego wzięta znajduje się u poddanego Rokowskiego Domki Pierapieczy.

Który to Domko Pierapieczy mając sobie w posagu od Michała Słuckiego poddanego Folwarku Trzaskowszczyzny wyznaczoną krowę, po śmierci tegoż Michała Słuckiego Teścia Pierapieczy, gdy syn jego Stefan Słucki, takowey na posag wyznaczoney krowy oddać Pierapieczy nie chciał, i oną na przekarm do Folwarku Trzaskowszczyzny stante Possessione W. Piotrowskiej oddał, Pierapieczy upominając się o tę krowę wielokrotnie niepozywszy z pola jako swoją własną, prosty człowiek niewiedzący Prawa do siebie odebrał i na tym do juramentu zabiera się.

1766. Augusta 16. dnia *Instrument Verificationis Producentur.*

Po wyexpedowaniu więc Aktow Inkwizycji y Weryfikacyi w obopol. nych pretensyach, gdy przyszła Sprawa do Grodu Minskiego, iakie Sąd Grodzki Minski złożył w niej Pryncypalne wyroki krótko nadmieniają się.

1mo:

Przyhylaiać się Sąd Grodzki Minski do proźby W. Piotrowskiego prawnio onego Juramento na tym: Jako Zydz Rakowscy Jeko Beynasowicz y Szmuyło Jekowicz, końcem wyprowadzenia Zyda Fayki Josielowicza do Karczmy Antowskięj podieżdżali, turmy po niedziel 6. na tychże Zydach wskazał; z których Szmuyło Jekowicz, iako się wyż. y rzekło po Dekrecie umarł.

2do:

Circa statutionem przez Dwór Rakowski, Gdala Mowszowicza, Owseia Szmuklerza, Leyzera Mowszowicza Złotnika Zydow Rakowskich Accessoriali Decreto ad instantiam W. Piotrowskiego decisam, gdy żadne oskarżenie tegoż W. Piotrowskiego przez inkwizycyą dowiedzione onym nie było, Sąd przeto Grodzki Minski, ab ulteriori statutione et prosecutione onych uwolniwszy, expensa Prawne na Regestrze podane prawnio Juramento onym przysądził, iako to: Gdaliowi Mowszowiczowi złtch 107. gr: 4. Owseiowi Szmuklerzowi złtch 83. gr: 9. Leyzerowi Mowszowiczowi Złotnikowi złtch 223. gr: 12. na W. Piotrowskim przysądził.

3tio:

Ex Proposito 1mo: Weryfikacyi W. Piotrowskiego Sąd Grodzki Minski wzięwszy za racyą (pomimo podawane punkta do Juramentu Szymona Mowszowicza y przez tenże Sąd konnotowane) że iakoby Szymon Mowszowicz do Juramentu na tym nie zabierał się, że pieńki u W. Piotrowskiego nie zamawiał, y słownie nie kontraktował, a ztąd puścił na dowód W. Piotrowskiemu prawnio Juramento obojga W. Piotrowskich na słowney illacyi bez żadnego dowodu za poniesioną szkodę w Roku 1760. na pience z umowy Szymona Mowszowicza talarow bitych 400. natymże Szymonie Mowszowiczu dla W. Piotrowskiego pomylnie przysądził.

4to:

Za poniesioną szkodę na braku rohoż wedle świadectwa w Królewcu wydanego prawnio Juramento, tak na szkodzie, iakoteż na realności świadectwa Szymonowi Mowszowiczowi złtch 2,500. na W. Piotrowskim przysądził.

5to:

Ex proposito 2do: Weryfikacyi W. Piotrowskiego nie za 36. iak pretendował W. Piotrowski, ale za 31. bierkowcow pieńki wedle Kontraktu Sąd Grodzki Minski ceną przez siebie ustanowioną przeciw kontraktowi y składanemu świadectwu Szymona Mowszowicza po Taler: 12. każdy bierkowiec arbitralnie otaxowawszy, Talar: $3\frac{1}{2}$. a z Procentem cum altero tanto sądzonym redukując na złote 5,952. na Szymonie Mowszowiczu dla W. Piotrowskiego przysądził.

Wzajem Szymonowi Mowszowiczowi za affignacyami y kartami od W. Piotrowskiego zdołączonym procentem złtch 4,230. gr: 2 prawnio Juramento Szymona y Borucha Kałmanewicza Faktora, iako pomienione kartki niczym nie bonifikowane, cena Towarow w nich wyrażona, sprawiedliwa, y żadna z tych kartek nie jest zmyślona, ani adoptowana na tymże W. Piotrowskim przysądził.

Udzielnie za kartkami JPana Łoyki, tak na gotowe pieniądze, iako y na Towar-

Towary utegoż Szymona Mowszowicza na konto y potrzebę Wżnego Piotrowskiego brane praeio Juramento, iako brć JPanu Łoyce żadnych Towarów, ani pientędzy u Szymona W. Piotrowski nie dysponował, ani branych partycypował, tegoż W. Piotrowskiego. zachowawszy salwę do JPana Łoyki, uwolnił.

6to:

W pretensyi W. Piotrowskiego o soli beczek 24. Sąd Grodzki Minski pomimo Kwit W. Piotrowskiego z odebrancy reszty soli, a kassujący kartę na też sol wydaną, potiozem uznawszy do Juramentu W. Piotrowskiego, iako contra in fidelem wedle Praw, których nie wymienił praeio onego explendo, tak na realności karty, za nią należności soli, y oncy w onym czasie ceny, każdą beczkę policzyszy po Talerow 4 z procentem alterius tanti złłch 1,536. na Szymonie Mowszowiczu przysądził.

Y takowe przysądzone wzajem Summy zkomportowawszy, idque na Szymonie Mowszowiczu dla W. Piotrowskiego złłch 9,688. zaś Szymonowi na W. Piotrowskim przysądzone 6730. z teyże Summy potrąciwszy summę resztuiącą złłch 3,958. przez Zyda Szymona Mowszowicza dla Wżnego Piotrowskiego wypłacić nakazał.

7mo:

W Pretensyi Chaima Fawiszowicza za kartami w różnych detach na rozmaite Towary przez W. Piotrowskiego wydanymi, Sąd Grodzki Minski złłch 472. gr: 15. y puł bez procentu Chaimowi przysądziwszy, za beczkę żyta od tegoż W. Piotrowskiemu należącą złłch 24. detrakował, a resztę do zapłacenia kapitałney summy złłch 446. gr: 15 y puł przeznaczył, tudzież expensow Prawnych praeio Juramento Chaima na Regestrze podanym złłch 136. gr: 5. na W. Piotrowskim przysądził.

8vo:

W pretensyi Icki Beynasowicza y Szmuyły Ickowicza o zabranie pienędzy gotowych, koni y Ruchomości specific w Weryfikacyi opisanej, Sąd Grodzki Minski praeio onych Juramento s. motrzeć z Starszemi Kahału Rakowskiego supra quantitatem, qualitatem y sprawiedliwie położoney ceny takowey Ruchomości, summę złłch 542. gr: 16. na W. Piotrowskim, dla tychże Zydom przysądził, z któ rych gdy Szmuyło Ickowicz umarł, Jeko więc Beynasowicz wedle Dekretu w tym punkcie nie appellowanego zaprzyśiądz gotow:

Turme zaś pomienionym Zydom sądzoną w Ratuszu Minskim w Ru 1773. Marca 1. a temuż exolucyi summ distinctim dla pomienionych różnych Osob w tymże Ru Marca 19. dnia circa Acta Grodu Minskiego przeznaczył.

9no:

W pretensyi Pana Dominika Skirki za Obligiem, Sąd Grodzki Minski z Procentem złłch 234. gr: 2. na W. Piotrowskim z terminem oddania w Ru 1772. w dzień S. Michała przysądził.

„ 1772. 7bra 17. d. Dekret Oczewisty Grodzki Minski czyt. e w tym składzie. Od którego to Dekretu W. Piotrowski z Szymon. m Mowszowicz. m we zch punktach appellował, idque od nie sądzenia na Szymonie Mowszowiczu expensow Prawnych, chociaż s. m Szymonowi będąc dłużnym pociągnął onego do Procederu i na expensa naraził

Od sądzenia dla Szymona summy za rohoże, chociaż s. m W. Piotrowski przyznał się do przedania takowych rohoż, a na onych Szymon dowiodł szkody swoiey świadectwem Ludzi godnych, y swoją przysięgą.

C

Od

Od nie ukarania Szymona Mowszowicza penami prawnymi nie wie-
dzieć jakimi i za co, chyba za to: że kredytował W. Piotro-
wskiemu i miał z nim do czynienia, albowiem w całej swojej
skardze nie zadaje obwinienia Szymonowi wartującego kary, a
przecież od nieuznania oney appelluje.

Z dalszemi zaś Żydami, Mieszczanami i Poddanymi Rakowskiemi, tu-
dzież J.O. Xciem Jmcią Sanguszką Marszałkiem W. W. X. Litew-
skiego od zapadłego Dekretu całkowicie acz dość sobie pomyśl-
nego naynieśluszniej appellował.

Szymon zaś Mowszowicz ukrzywdzony tymże Dekretem, iż Sąd
Grodzki Minski zażywszy racyi przeciw wierze punktom one-
go do Juramentu podanym, i Sądownie konnotowanym, jakoby
do Juramentu przeciw pretenzji W. Piotrowskiego gołosłownie
wniesionej o szkodę na zamówionej przez Szymona pieńkę,
za tę pieńkę TBtch 400. (za gołosłowną Jllacyą, od której
bliższym jest wedle prawa i słuszności odprzysiężenia się) na tyń-
że Szymonie dla W. Piotrowskiego przyśadził.

Powtórę, iż Sąd Grodzki Min: w punkcie o Pieńkę za Kontraktem
do Stołpcow dostawioną, nie wedle ceny za Opilem tegoż Kon-
traktu, jaka się w Stołpcach znajdowała, na które świadectwo
Mateczyńskiego Zawiadowcy Stołpeckiego, i Jurament Szymo-
na podawany, dosyć przekonania dawał, że w owym czasie
Bierkówiec po Talar: 9. w Stołpcach był płacony, Sąd zaś ar-
bitralnie bez żadnego dowodu pō Tal: 12. oną podwyższył.

Potrząs: iż W. Piotrowski podstępnie za wniesieniem zyskawszy w
Grodzie Min: Regestr Intarceratorum do tegoż Regestru J.O.
Xcia Jmci Sanguszkę Marszałka W. Xięstwa Litt. Pana, i Zy-
dow Kupcow Rakowskich w Sprawie z handlu wynikłej przy-
łączył, Konst: zaś 1764. Tit: Regestra Sądowe za wpisanie się
do tego Regestru, a kryminału przez Inkwizycyą w niedowie-
dzeniu, pro illusione Sądu 6ścią niedzielami Wieży Cywilney,
sowitemi nawiązkami, i powrotem Expenfow prawnych, zysku-
jącą stronę karać nakazuje. Kryminału zaś żadnego W. Piotro-
wski nie dowiódł, a Sąd Grodzki Min: nietylko onego wedle po-
mienionej Konst: nie ukarał, lecz w tym punkcie i Rezolucyi
nie dał.

W tych więc uciążliwych punktach appellował Szymon Mowszo-
wicz, a w dalszych tak on, jako i wszyscy poddani Rakowscy
cheąc przybliżyć sobie pokoy, a od Expenfow uniknąć tako-
wym Dekretem kontentowali się.

Mocą której Appellacyi: Aby Trybunał w Punktach appellowanych po-
prawił, w nieappellowanych zaś takowy Dekret utwierdził, Summy De-
kretem Grodz: Min: dla Żydow na W. Piotrowskim sądzone, z doliczo-
nym od daty Dekretu Procentem na wszelkim omnis Tituli majątku tegoż
W. Piotrowskiego, dla Żydow zabezpieczył, Expensa prawne dla każdego
w szczególności procedującego przyśadził, oraz za nie słuszną Appellacyą
ad instantiam każdego udzielnemi Penami Appellacyinemi tegoż W. Pio-
trowskiego ukarał.

O to Pozew.

Biblioteka Jagiellońska

stdr0025471

